

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0834 van 22 maart 2016
in de zaak 1213/0175/A/3/0155

In zake:

1. de heer **Bart VERHEYEN**
2. mevrouw **Katrijn VANPARYS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim BEIRINCKX
kantoor houdende te 2400 Mol, Kruisven 51
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de heer **Bart OUDERMANS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Joost BOSQUET
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 november 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 augustus 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vosselaar van 18 juni 2012 voorwaardelijk ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een muur met een hondenhok.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2350 Vosselaar, Burgemeester Stroobantlaan 31 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 271F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een beschikking van 22 januari 2013 stelde de Raad vast dat de verzoekende partijen geen overtuigingsstukken conform artikel 11, derde lid, 5° Procedurebesluit hadden gevoegd om de tijdigheid van het verzoekschrift aan te tonen. Met een verantwoordingsnota wordt een stuk

bijgevoegd waaruit blijkt dat de vordering tijdig werd ingesteld. Met een beschikking van 19 februari 2013 besluit de Raad dan ook dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

3.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 8 december 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim BEIRINCKX die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Lieve JOOSEN die loco advocaten Peter FLAMEY en Joost BOSQUET verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Bart OUDERMANS verzoekt met een aangetekende brief van 11 maart 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 16 april 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

De tussenkomende partij is de aanvrager van de vergunning. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 7 juli 2011 werd een proces-verbaal opgemaakt waarin mogelijke inbreuken op de regels inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening werden opgenomen. Eén van voormelde inbreuken betrof het hondenhok vervaardigd met snelbouwsteen op de scheiding.

Op 9 maart 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van Vosselaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een muur met hondenhok op een terrein”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling nr. 130/191 van 8 november 1979.

Naar aanleiding van het beperkt openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 maart 2012 tot en met 16 april 2012, wordt één bezwaarschrift ingediend door de tweede verzoekende partij.

Er werden geen adviezen gevraagd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vosselaar verleent op 18 juni 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkommende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is gelegen aan het einde van een doodlopende straat in een centrale woonkern van de gemeente met uitsluitend vrijstaande eengezinswoningen. Rechts van het perceel ligt een voet- en fietspad dat toegang verleent tot de Veestraat. Tevens grenst het rechts achteraan tegen een zone waar een elektriciteitscabine op staat.

Het perceel zelf heeft een straatbreedte van 15,20m. Achteraan is het perceel 25,49m breed. De diepte bedraagt 42,60m en tegen het fietspad 35,68m. Het is bebouwd met een vrijstaande eengezinswoning ingeplant op 8,40m uit de rooilijn en op min. 3m uit de zijdelingse perceelsgrenzen. Achteraan in de tuin staat een garage met een hondenhok. Volgende vergunningen zijn verleend:

- 29.03.1993 bouwen van de woning en garage. De woning van 12,40m breed op 10,40m diep heeft één bouwlaag afgedekt met een zadeldak waarvan de nok evenwijdig ligt met de voorgevel. De nokhoogte bedraagt 7,70m. Achteraan in de tuin op de linker- en achterste perceelsgrens staat een gemetste garage van 7m breed op 6 á 7,20m diep, afgewerkt met plat dak op 3m hoog. De vrijstaande gevels zijn afgewerkt in gevelsteen terwijl de achtergevel afgewerkt is in snelbouwstenen. Beide wedouwen werden vergund op 29 maart 1993.*
- 29.06.2009 plaatsen van zonnepanelen en een zonnecollector op het voorste dakvlak van de woning*

Voor het hondenhok aangebouwd aan de garage is geen vergunning gekend; Tijdens het oprichten van de vergunde garage is de achtergevel gemetst in snelbouwsteen doorgetrokken tot over een lengte van 4m breed tot een hoogte van 2,40m. Tegen deze muur staat een hondenhok in verzinkt hekwerk van 4m breed op 3,29m tot 3,93m diep, afgedekt met een licht hellend dak met een max. hoogte van 2,20m tot 2,40m. Uit de foto's zou men kunnen afleiden dat het dak is afgedekt met zwarte golfplaten terwijl op het bijgevoegde plannen zwarte dakpannen zijn vermeld. Huidige aanvraag heeft betrekking op de regularisatie van het niet vergunde hondenhok.

Op 7 juli 2011 werd een proces-verbaal opgemaakt voor volgende werken

- boring uitgevoerd in de achtertuin;*
- tuinhuis in achtertuin is niet op correcte afstand geplaatst, deze staat te dicht bij de perceelsgrens; (ondertussen gesloopt);*
- hondenhok staat op de scheiding vervaardigd met snelbouwsteen op de scheiding (betreft huidige regularisatie);*

- mast opgesteld in achtertuin tussen tuinhuis en scheiding (mast ondertussen verwijderd. Hiervoor is thans een aanvraag een verkavelingswijziging lopende om een mast te plaatsen in de strook voor hoofdgebouwen)
- betonnen afsluitingspalen ingemetseld in snelbouwscheidingsmuur van garage en hondenhok.

(...)

De werken worden uit gevoerd in de onmiddellijke omgeving van de vergunde woning. Het betreft de regularisatie van een hondenhok van +/- 16m² aangebouwd tegen de bestaande garage. De inplanting en de afmetingen zijn in overeenstemming met de voorschriften alsook de gemetste scheidingsmuur in baksteen. Golfplaten zijn niet aanvaardbaar, de dakbedekking dient dan ook uitgevoerd te worden in pannen, rechthoekige leien of dakvilt. Het verzinkt hekwerk is typerend voor een hondenhok.

Er is reeds een zekere verkeersdensiteit aanwezig. De regularisatie van een hondenhok zal hierop geen invloed hebben. Het ruimte-gebruik, de bouwdichtheid en de schaal van het voorliggende ontwerp zijn aanvaardbaar. Gelet op de oppervlakte van het perceel, rest er nog voldoende ruimte die als tuin kan worden aangelegd. Er zijn van de aanvraag dan ook geen hinderaspecten te verwachten,

Er zijn geen inbreuken op lichten en zichten. De regularisatie is niet in strijd met de voorschriften en wordt aanvaard.

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 28 juni 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 23 augustus 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 27 augustus 2012 beslist de verwerende partij op 30 augustus 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3. De aanvraag situeert zich op lot 9, gelegen binnen een niet vervallen verkaveling (130/191) d.d. 08.11.1979.

Artikel 2.02 van voormelde verkaveling bepaalt dat binnen de strook voor binnenplaatsen en tuinen bergplaatsen en hokken opgericht mogen worden tussen de strook voor hoofdgebouwen en de achtergrens van het perceel waarvan de oppervlakte de 10% van de perceelsoppervlakte niet overschrijdt. De gebouwen moeten op min. 10m00 achter de achtergevelbouwlijn opgericht worden. De max hoogte bedraagt 3m00 en de bijgebouwen dienen opgericht te worden ofwel op de perceelsgrens ofwel op 3m00 van de perceelsgrens. Alle vrijstaande gevels dienen opgericht te worden in gevelsteen, natuursteen, sierbepleistering in lichte kleur of baksteen geverfd in lichte kleur. Het dak dient uitgevoerd te worden in pannen, rechthoekige leien in horizontale rijen, riet of dakvilt (voor flauw hellende daken).

- *Het perceel heeft een oppervlakte van 875m². De vergunde garage heeft een oppervlakte van 45,6m². Het te regulariseren hondenhok heeft een oppervlakte van 14,44m². De bijgebouwen hebben dus samen een opp. die kleiner is dan de max. 87,5m².*
- *De inplanting wordt voorzien op de perceelsgrens, zoals aangeduid op plan. De hoogte bedraagt 2m40. Het dak wordt licht hellend voorzien en bekleed met zware dakpannen. Op de foto's is echter duidelijk te zien dat het huidige hok afgewerkt*

werd met een golfplaten dak. Dit is niet in overeenstemming met de voorschriften van de verkaveling.

- Voor wat betreft de muur op de scheiding, wordt door beroeper gemeld dat het een muur betreft in snelbouwsteen, waar de oorspronkelijke afsluitpalen mee ingewerkt werden. Op basis van de voorschriften is niet duidelijk op te maken wat onder 'vrijstaande muur' moet verstaan worden en dus is het niet duidelijk of de muren op de perceelsgrenzen moeten afgewerkt worden conform de materiaalbepalingen zoals in art. 2.02. Ook de plannen van de garage, zoals vergund in 1993, geven geen uitsluitel. Op deze plannen hebben de muren op de scheiding een breedte van 14cm en de overige 2 muren zijn 18cm dik. Er wordt op de plannen geen specifieke melding van het materiaalgebruik gemeld. De aanvraag dient bijgevolg bekeken te worden met het oog op de goede ruimtelijke ordening, zowel voor het perceel zelf, als voor de aanpalende, en de voorschriften van de verkaveling indachtig. Vandaag de dag is de muur opgericht in snelbouwsteen met daartussen ingewerkt de betonnen palen van de tuinafsluiting. Deze 'eclectische' opbouw geeft een onesthetische aanblik. Vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening is het dan ook wenselijk dat de muren op de perceelsgrenzen worden afgewerkt, conform de voorschriften van de verkaveling. Voorgesteld wordt om de muren te bekleden met een verfbedekking in een lichte kleur.

Besluit: Volgende voorwaarden worden opgelegd:

- Het dak van de hondenren dient afgewerkt te worden met zwarte pannen (zoals aangeduid op plan)
- De muren op de perceelsgrenzen dienen te worden bekleed met een verfbedekking in een lichte kleur.

4. De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag is gelegen in een geldende verkaveling. De toetsing met de goede ruimtelijke ordening zit daarin vervat."

(...)

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, op voorwaarde dat:

- Het dak van de hondenren dient afgewerkt te worden met zwarte pannen (zoals aangeduid op plan)
- De muren op de perceelsgrenzen dienen te worden bekleed met een verfbedekking in lichte kleur.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Schending van Artikel 11 PROCEDUREBESLUIT

1.

In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen vooreerst dat het hondenhek deel uitmaakt van een “garagegebouw”. Gelet op het feit dat het gebouw groter is opgetrokken dan in de vergunning voorzien, dient het gehele gebouw, aldus de verzoekende partijen, als een niet vergund bouwwerk te worden beschouwd.

Voorts stellen ze dat het bouwwerk niet voldoet aan de verkavelingsvoorschriften zoals deze ter plaatse gelden. Met name werd het bouwwerk in snelbouw uitgevoerd, waarbij de palen van de afsluiting wederrechtelijk in het opgetrokken bouwwerk werden ingemetst. Daarenboven werd voor de dakbedekking golfplaten gebruikt. Volgens de verzoekende partijen werd gebruik gemaakt van materialen die uitgesloten zijn in de verkavelingsvoorschriften. Het verven van de snelbouwmuur in lichte verf is voor de verzoekende partijen geen oplossing voor de onesthetische aanblik.

Aldus de verzoekende partijen wordt met onderhavige bestreden beslissing ook een vergunning verleend voor een bijgebouw, dat volgens een stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2011 diende te worden afgebroken. De verzoekende partijen besluiten door te stellen dat het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel werd geschonden met de bestreden beslissing.

2.

De tussenkomenende partij werpt op dat het inleidend verzoekschrift geen (ontvankelijke) middelen bevat. Zij formuleert haar exceptie als volgt:

“ ...

18. Bij hun eerder beknopte uiteenzetting van de middelen in het verzoekschrift tot nietigverklaring beroepen verzoekende partijen zich op de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel alsook van de VCRO.

Tussenkomenende partij dient hierbij vast te stellen dat verzoekende partijen nalaten op afdoende wijze aan te tonen waarom zij deze beginselen en de VCRO geschonden acht. In de uiteenzetting kan onder andere niet afgeleid worden welke bepalingen van de VCRO verzoekende partijen geschonden achten. Zo wordt ook niet aannemelijk gemaakt in welke zin de toepassing van het motiveringsbeginsel door verwerende partij niet correct zou zijn nagekomen.

Nochtans bepaalt art. 11, 7°, a) en b) van het Procedurebesluit uitdrukkelijk dat het verzoekschrift een omschrijving dient te bevatten van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van verzoekers geschonden worden.

Zo is het ook vaste rechtspraak van de Raad van State dat het ontbreken van een deugdelijke en gemotiveerde uiteenzetting van de middelen leidt tot de niet-ontvankelijkheid van de vordering (...).

De uiteenzetting van de middelen vormt immers een essentieel onderdeel van het inleidend verzoekschrift, aangezien dit andere partijen toelaat zich te verdedigen tegen de grieven die ten aanzien van de bestreden beslissing worden aangevoerd, en Uw Raad in de mogelijkheid stelt de gegrondheid van het verzoek en van de grieven na te gaan. Een

opgeworpen middel moet duidelijk en nauwkeurig zijn, aangezien de onduidelijkheid van een verzoekschrift het tegensprekelijk karakter van de schriftelijke procedure schendt alsook de rechten van verdediging van de andere partijen (...).

In casu wordt in het inleidend verzoekschrift geenszins de wijze uitgelegd waarop volgens verzoekende partijen de door hen opgeworpen middelen geschonden zouden zijn door de bestreden beslissing. Verzoekende partijen beperken zich hierbij in het verzoekschrift tot eerder algemene bemerkingen en frustraties dan op afdoende wijze te motiveren waarom de stedenbouwkundige vergunning vanuit juridisch oogpunt niet verleend had mogen worden. Uw Raad wordt hierdoor in de absolute onmogelijkheid gesteld de gegrondheid van het verzoekschrift te beoordelen. Nochtans bepaalt het inleidend verzoekschrift de grenzen van de betwisting in rechte, en kan Uw Raad geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van de middelen door het indienen van een wederantwoordnota of mondeling ter zitting, wanneer deze reeds naar aanleiding van het inleidend verzoekschrift konden worden geformuleerd (o.a. RvVb A/2011/127, 13 september 2011).

Alleen al om deze redenen dient het verzoekschrift tot nietigverklaring onontvankelijk te worden verklaard wegens obscuri libelli.

19. Het enig middel dat binnen het inleidend verzoekschrift zou kunnen worden ontwaard strekt tot het hernemen van de kritiek die verzoekende partijen in administratief beroep voor de Deputatie hebben voorgedragen, en nodigt Uw Raad als het ware uit teneinde in de plaats van het bestuur de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en planologische verenigbaarheid over te doen, hetgeen Uw Raad niet mag doen op straffe van miskennis van het beginsel van de scheiding der machten. Het middel beperkt zich tot loutere opportuïteïtskritiek opzichts de administratieve procedure, waardoor het niet tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden (...).

De verzoekende partijen beperken zich in hun verzoekschrift tot het stelselmatig en louter tegenspreken van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven, waardoor zij met hun beroep kennelijk alleen aansturen op een uitspraak van Uw Raad nopens de opportuïteït van het verlenen van de gevraagde stedenbouwkundige vergunning, waartoe Uw Raad niet bevoegd is. Deze vaststelling volstaat teneinde het beroep van verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren (...). Het middel zet op geen enkele wijze uiteen waarom het oordeel dat de Deputatie heeft gemaakt van de goede plaatselijke ordening zou berusten op feitelijk vaststelling die incorrect zijn, dan wel in redelijkheid niet zouden hebben kunnen leiden tot het afleveren van de stedenbouwkundige vergunning. In tegendeel er wordt voorgewend te kunnen volstaan met de opsomming van verschillende beginselen en het poneren van het foutief karakter van bepaalde overwegingen, zonder dat dienaangaande op enige wijze wordt uiteengezet waarom deze grieven tot de onwettigheid van de bestreden beslissing aanleiding dienen te geven.

20. De verzoekende partijen schijnen zich niet bewust te zijn van de omstandigheid dat Uw Raad als administratief rechtscollege enkel bevoegd is tot de wettigheidstoetsing over te gaan van de door de Deputatie verleende vergunning waarbij zij de eigen beoordeling nopens de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats kan stellen van deze van het bestuur, doch enkel kan nagaan of deze beoordeling berust op in feite en in rechte aanvaardbare elementen die in redelijkheid tot de bestreden beslissing hebben kunne leiden. Dit toezicht sterkt per definitie tot een marginaal wettigheidstoezicht, waarbij slechts sanctioneren kan worden opgetreden in geval van een kennelijke onredelijkheid nopens de opvatting van de goede ruimtelijke ordening ter plaatse. Het middel dat derhalve op geen enkele wijze

invulling geeft aan de grieven die zich lenen tot toetsing van de externe en interne wettigheid door Uw raad dient als onontvankelijk te worden beschouwd, waardoor meteen ook het verzoekschrift dat slechts dit middel bevat in haar geheel als onontvankelijk dient te worden verworpen.

*De hierna door tussenkomende partij gevoerde argumentatie geschiedt dan ook enkel onder het uitdrukkelijk voorbehoud van de hier geformuleerde excepties nopens de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

De tussenkomende partij voert in haar exceptie aan dat het verzoekschrift zich beperkt tot algemene bemerkingen en frustraties, maar niet afdoende en concreet aangeeft waarom de bestreden beslissing vanuit juridisch oogpunt niet verleend had mogen worden. Zij stelt voorts dat het enig middel dat zij meent te ontwaren in het verzoekschrift zich slechts beperkt tot het hernemen van de kritiek die de verzoekende partijen in administratief beroep voor de verwerende partij hebben voorgedragen.

De verzoekende partijen sturen aldus, nog volgens de tussenkomende partij, veeleer aan op een opportuniteitsoordeel, waartoe deze Raad niet bevoegd is. Met de enkele opsomming van verschillende beginselen en het poneren van het foutief karakter van bepaalde overwegingen, zonder uiteen te zetten waarom deze grieven tot de onwettigheid van de bestreden beslissing aanleiding zouden kunnen geven volstaat aldus niet.

2.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden worden.

Uit deze bepalingen volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan een verzoekende partij toekomt om in haar verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze onregelmatigheid van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

Het inhoudelijk bekritisieren van een vergunningsbeslissing zonder een onregelmatigheid aan te voeren in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Om ontvankelijk te zijn moet in een middel overigens niet enkel een onregelmatigheid worden aangevoerd, maar moet tevens uiteengezet worden op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur schendt.

3.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun uiteenzetting de schending inroepen van *“het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en de VCRO”*. In een algemeen luik stellen zij dat de werkelijke afmetingen van de garage niet overeenstemmen met de oorspronkelijk afgeleverde stedenbouwkundige vergunning. Aldus de verzoekende partijen dient de gehele constructie van garage met hondenhok dan ook als een niet vergund bouwwerk te worden beschouwd. Evenwel verduidelijken zij hierbij niet op welke regelgeving of stedenbouwkundig voorschrift zij zich baseren om tot deze conclusie te komen. Voorliggend middelonderdeel dient dan ook onontvankelijk te worden verklaard.

Een tweede onderdeel handelt over de *“toetsing van de goede ruimtelijke ordening”*. Naast het feit dat dit onderdeel voor het merendeel een quasi exacte kopie betreft van het beroepschrift in de administratieve beroepsprocedure, laten de verzoekende partijen na te verduidelijken welke verkavelingsvoorschriften precies geschonden zijn, noch geven zij aan op welke wijze deze voorschriften zouden zijn geschonden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat volgende voorwaarden zijn opgelegd: (i) het dak van de hondenhokken dient afgewerkt te worden met zwarte pannen en (ii) de muren op de perceelsgrenzen dienen te worden bekleed met een verfbedekking in een lichte kleur. De verzoekende partijen stellen hieromtrent dat deze voorwaarden geen oplossing bieden voor de onesthetische aanblik van de constructie. Verder beperken zij hun betoog slechts tot algemene definities inzake het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zonder deze concreet op de zaak, en in het bijzonder op de bestreden beslissing, toe te passen.

In de mate dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen naar een beslissing van de verwerende partij van 10 november 2011 betreffende een aanvraag tot verkavelingswijziging waarin als voorwaarde zou zijn opgenomen dat, om voormelde wijziging toe te staan, de wederrechtelijk opgerichte bijgebouwen op het betrokken perceel dienen te worden afgebroken, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen deze beslissing niet bijvoegen in hun stukkenbundel. Het is voor de Raad derhalve onmogelijk om na te gaan wat de precieze voorwaarden zijn van deze beslissing en op welke bijgebouwen deze voorwaarden betrekking hebben en nog of dat de verwerende partij met huidige bestreden beslissing deze voorwaarden omzeilt.

Een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, beschikt bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de goede ruimtelijke ordening van een aanvraag over een ruime beoordelingsbevoegdheid, waarbij de Raad, in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht, enkel bevoegd is na te gaan of de betrokken overheid bij het uitoefenen van deze bevoegdheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De Raad komt echter tot de conclusie dat uit het verzoekschrift slechts blijkt dat de verzoekende partijen een andere mening zijn toegedaan inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Echter kan uit de opmaak van het verzoekschrift niet afgeleid worden of en waarom de verzoekende partijen van oordeel zijn dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid heeft overschreden. Het komt de Raad hierbij ook niet toe om, in de plaats van de verzoekende partijen, uit hun uiteenzetting middelen te construeren en in de motivering van de bestreden beslissing op zoek te gaan naar antwoorden.

De exceptie van de tussenkomende partij moet aangenomen worden en de vordering moet om de aangehaalde redenen als onontvankelijk verworpen worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Bart OUDERMANS is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER